

चूर्णादीन्यप्राणिषष्ठ्याः । (१३४/३८६८)

^१उत्तरपदादिः इति वर्तते, तत्पुरुषे इति च । चूर्णदीनि उत्तरपदानि ^२अप्राणिवाचिनः षष्ठ्यचन्ततात् पराणि तत्पुरुषे समासे आद्युदात्तानि भवन्ति । मुद्गचूर्णम् । मसूरचूर्णम् । अप्राणिषष्ठ्याः इति किम् ? मत्स्यचूर्णम् ।

^३षष्ठ्याः इति किम् ? परमचूर्णम् ।

चूर्ण । ^४करिष । करिव । शाकिन । शाकट । द्राक्षा । तृस्त । ^५कुन्दम । दलप । चमसी ।
चक्कन । चौल । चूर्णदिः ।

‘चूर्णादीन्यप्राणिषष्ठ्यप्रहात्’ इति सूत्रस्य पाठान्तरम् । तत्रोपग्रहः इति षष्ठ्यचन्तमेव पूर्वाचार्योपचारेण गृह्णते ॥

षट् च काण्डादीनि । (१३५/३८६९)

षट् पूर्वोक्तानि काण्डादीनि उत्तरपदानि अप्राणिषष्ठ्याः आद्युदात्तानि भवन्ति । काण्डं गहार्यम् (६.२.१२६/३८६०) इत्युक्तम्, अगर्हायामपि भवति । दर्भकाण्डम् । ^१शरकाण्डम् । ‘चीरमुपमानम्’ (६.२.१२७/३८६१) इत्युक्तम्, ^८अनुपमानमपि भवति । दर्भचीरम् । कुशचीरम् । ‘पललसूपशाकं मिश्रे’ (६.२.१२८/३८६२) इत्युक्तम्, अमिश्रेष्यपि भवति । तिलपललम् । ^९मुद्गसूपः । मूलकशाकम् । ‘कूलं सज्जायाम्’ (६.२.१२९/३८६३) इत्युक्तम्, असज्जायामपि भवति । नदीकूलम् । समुद्रकूलम् । षट् इति किम् ?^{१०} राजसूदः^{११} ॥

कुण्डं वनम् । (१३६/३८७०)

कुण्डशब्दोऽत्र कुण्डसादृश्येन वने वर्तते । कुण्डम् इत्येतत् उत्तरपदं ^{१२}वनवाचि तत्पुरुषे समासे आद्युदात्तं भवति । दर्भकुण्डम् । शरकुण्डम् । वनम् इति किम् ? मृत्कुण्डम् ॥

प्रकृत्या भगालम् । (१३७/३८७१)

^{१३}भगाल^{१४}वाच्युत्तरपदं तत्पुरुषे समासे प्रकृतिस्वरं भवति । कुम्भीभगालम् । कुम्भीकपालम् । कुम्भी-नवालम् । भगालादयो मध्योदात्ताः । प्रकृत्या^{१५}इत्येतदधिकृतम् ‘अन्तः’ (६.२.१४३/३८७७) इति यावद् वेदितव्यम्^{१६} ॥ शितेनित्यावह्वज्वहुवीहावभसत् । (१३८/३८७८)

शितेः उत्तरपदं नित्यं यदबहूज् भसच्छब्दवर्जितं बहुवीहौ समासे तत् प्रकृतिस्वरं भवति । ^{१७}शितिपादः । शित्यंसः । ‘शित्योऽथ’ (तै. सं. ५. ६. १४. १) । पादशब्दो वृथादित्वाद् आद्युदात्तः । अंसोष्ठशब्दौ च प्रत्ययस्य नित्यात् । शितेः इति किम् ? दर्शनीयपादः । नित्यप्रहणं किम् ? ‘शितिकुत्’ (तै. सं. ५. ६. १४. १) ^{१८}ककुदस्यावस्थायां लोपो विधीयते । तत्रावस्थाया अन्यत्र शितिकुद इति बहुजुत्तरपदं भवति इति ^{१९}तेन न नित्यावहूच् । अबहूच् इति किम् ? शितिललाटः । बहुवीहौ इति किम् ? शितेः पादः शितिपादः । अभसत् इति किम् ? ‘शितिभसद्’ (तै. सं. ५. ६. १४. १) । शितिशब्द आद्युदात्तः । पूर्वपदप्रकृतिस्वरापवादो योगः ॥

1. वाक्यमिदं नास्ति फ. 2. अप्राणिषु फ. 3. वाक्यमिदं नास्ति फ. 4. कपि ह. 5. कुन्दकुम
ड, कुन्दम ह. 6. चन्दन फ, चक्कवण ड, नास्ति क. 7. शरकाण्डम् नास्ति फ. 8. अनुपमानेऽपि ह. 9. मुद्ग-
पलालम् फ. 10. राजः सूदः इत्यधिकम् ह. 11. अप्राणिषष्ठ्याः इति किम् ? देवदत्तकाण्डः इत्यधिकम् व.
काण्ड चीर पलल सूप शाक कूल इति काण्डादिः इत्यधिकम् ड. 12. वनवाचिनि ह. 13. उत्तरपदप्रहणं तत्पुरुष
इति वर्तते । * आदिशुदातः इति निवृत्तम् इत्यधिकम् ह. 14. भगालवाचिनि ह. 15. इत्यधिकारः ह.
16. प्रकृत्यज्ञाधिकारात् इत्यधिकम् ह. 17. शितिः पादौ यस्य इत्यधिकम् ह. 18. ककुदशब्दस्य फ. 19. तेन
नास्ति फ.